

jalg mitte weel ei olla läbbi löndind, ja kus palju woeraid ellajaid leida. Lähme, wehhed, watama, kas on nenda, kuidas öldasse ollewad. Tee on küll pilt ja tük merd, teine maad, agga mis meil sest luggu? meie saame laewa ja hobbuse öllal priskest eddasi. — On agga küll laugel Katiwornist ärra, se Brasilia maa, reisi et sull tüddinus käes, ei tee tahha oisa löppeda. Ja on siin sedda palawat, mis nõrgestusse peale aiab, otse kui sauna leil. Hea weel, et märjulest rohkest leida, nuudo olleis surm warraks. No küll selle triip hoone sees puud ja willi sigginewad! Waata, wenni-fenne! mis mets siin kaswab. Et küll Katiworni sedri puud siin ei olle, siiski aiab se lehtmets omma rögatuma sammastega hirmo peale. Ennäh, mis räggas need puud siin on, üks teise naiat lāngus, mõnni sirge kui püts, mõnni kõwwer ja oksinne kui meie maa tomm. Ühhe jured maast wäljas, kui olleis ta ülles howatud, teine näitse üllewelt allaspiddi kaswawat, sest ta latw, täis punnasid öisa, rippub lõitudes teiste okste wahhel. Seal jälle mäsiib ennost üks teere, nenda kui ummalad immer ridwa, pilti puu sammast taewa pole, et ta päitest nähha saaks, ja waata, mis jämme ja sitke ta an, kui kannepinne löis. Wingo selle räggadistu siise hunt ehl karro, ei innimesse südda julge senna miina. Wotta küll kirwes kätte, ja rain enneselle teed, — ei se mõedu middagi. Nende

puude sadwad on kui hõlega ühte punnutad ja lõitega kofku lõidetud, ni paksus lehtes, et sealt pääwa wirud läbbi ei paista. Nemmaid kaswawad ühhe teise wõidu: kes jõndsam on, lāmmatab nabre ärra, ennesse ellu ummuffest peastes. Mõnni puu, mis omma pea ülle teiste sirrutab, ja selle igga öige pikka arwat ollewad, on täis sammast ja muud koerkappa mehhi, kes tedda kuiwaks immewad ja tedda selle läbbi enne aegu ärra surmawad. Mets on täis ärra lāmmatud ja pihhas-tand puud, mis puttufad urbsjeks aiawad, nenda et nad üirikesse aea pärrast suure mürrina ja lārrinaga mahha langewad, kus nad ärra mādandes tullesse jeltjile maad rammustawad.

Siin metsas on keitsuggu kallid wärwi puud leida, misga meie naesed loddu lõnga wärwiwad. Teie teate küll, kui raske se puu on, mis kaup-mehhed brasili-puuks nimmetawad, ja et ta lõwwa on, kui sarw; tunnete ka mahhoni puud, sellest tislariid fakstelle ello maea ristuwad: neid puud on siin ülle arru kaswamas.

Metsad on ka siin maal, nenda kui iggas kohhas, hingelisse lomade ellu pait. Küll on siin suuri listjaid metsalisi, kes omma möörgamisega ösel ihhu karwad püsti aiawad; küll ka arrawerrelisji hirweid, pödrasi, lamba ja kitse suggu mälletsejaid ja teisi ellajaid, kes pääwa aegu metsa all kepsu lüies toidust wöttawad. Orrawad ja naljakat